

Arrest

nr. 97 186 van 14 februari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 augustus 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. HARDY loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit het dorp Khatuni, gelegen in het district Vedenskij, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie.

Volgens uw verklaringen heeft u in 2000 hulp geboden aan rebellen die verbleven in het huis van uw ouders aan de rand van het dorp.

Begin augustus 2001 werden de huizen van uw ouders en van uw broers in brand gestoken door Russische militairen. U werd dezelfde dag gearresteerd door hen en enkele dagen vastgehouden.

Begin 2003 hebt u samen met uw gezin Tsjetsjenië verlaten en hebt u asiel aangevraagd in Oekraïne. Uw asielaanvraag werd geweigerd in maart 2003.

Vervolgens hebt u in Oostenrijk asiel aangevraagd.

Daar hebt u de beslissing inzake uw aanvraag echter niet afgewacht en u bent samen met uw gezin in juli 2003 teruggekeerd naar Tsjetsjenië.

In oktober 2006 werd u in uw dorp Khatuni aangesproken door een oude vriend van u, E.O.. Hij wist dat u vroeger reeds hulp had geboden aan de rebellen en hij vroeg u om dit opnieuw te doen tegen betaling. U ging hiermee akkoord. Sindsdien kocht u één keer om de maand of om de twee maanden gasflessen aan. Soms kocht u ook levensmiddelen of medicijnen. U verborg deze goederen in zakken gevuld met maïs en u bracht deze zakken vervolgens naar de watermolens aan de rand van het dorp waar de rebellen ze dan kwamen ophalen.

In december 2007 werd E.O. 's nachts vermoord door gemaskerde mannen. Zodra u het nieuws van de moord op uw vriend vernomen had, vreesde u dat de ordediensten op de hoogte waren van uw activiteiten voor de rebellen en dat ze u ook zouden vermoorden.

Daarom vluchtte u naar een tante in Malgobek in Ingoesjetië.

Enige tijd later vernam u daar via een kennis van u die in Khatuni woont dat leden van ordediensten naar u gevraagd hadden in het dorp.

In mei 2008 bent u naar familieleden in het district Naursky in Tsjetsjenië gegaan. U besloot echter om het land te verlaten.

In juli 2008 ging u uw gezin opzoeken in het dorp Elistandzhi en een week later vertrok u vandaaruit samen met uw oudste zoon M. per auto naar Kyzliar in Dagestan. U reisde vervolgens per trein naar Uzjgorod in Oekraïne. U stak te voet de grens over naar Slovaakse van waaruit u met een minibus verder naar België reisde.

U kwam op 24 juli 2008 in België aan en vroeg op dezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas heeft u de volgende documenten voorgelegd: uw intern paspoort, een kopie van de geboorteakte van uw zoon M., een kopie van de geboorteakte van uw dochter R., een kopie van een brief d.d. 06/03/2003 aangaande de beslissing inzake uw asielaanvraag in Oekraïne, een kopie van een medisch attest van een arts in Tsjetsjenië, een kopie van een akte d.d. 15/02/2000 betreffende de vernieling van uw woning tijdens de oorlog, een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter ingediend door uw raadsman op 26/01/2009, en verschillende medische attesten d.d. 06/03/2009, 25/03/2009, 12/06/2009, 29/01/2010, en 25/03/2011."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o. a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk.

Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u er vervolgd werd door de autoriteiten wegens de logistieke hulp die u geboden zou hebben aan rebellen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u sinds uw vertrek uit uw land van herkomst onvoldoende pogingen ondernomen hebt om meer informatie te verkrijgen over de huidige stand van zaken met betrekking tot uw vervolgingsprobleem.

Uit uw verklaringen is namelijk gebleken dat u onaannemelijk weinig informatie over de verdere evolutie van uw problemen kon verschaffen.

Zo wist u niet eens of u actueel al dan niet effectief gezocht werd door de ordediensten.

U kon niet zeggen of de ordediensten na uw vertrek nog zijn langsgekomen bij uw echtgenote of bij andere familieleden van u op zoek naar u.

U bleek evenmin te weten of u al dan niet officieel in beschuldiging werd gesteld wegens samenwerking met rebellen en of er convocaties op uw naam waren toegekomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 4-5).

Verder wist u niet of uw echtgenote of andere familieleden van u na uw vertrek problemen gekend hebben omwille van u.

U kon ook niet zeggen of er een gerechtelijk onderzoek gebeurd is naar de activiteiten van uw vermoorde vriend.

U wist niet of ook andere inwoners van uw dorp na uw vertrek problemen gekend hebben omwille van de activiteiten van uw vriend (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 12). Dergelijke verklaringen zijn toch weinig aannemelijk te noemen, te meer daar uit uw verklaringen gebleken is dat u vanuit België regelmatig telefonisch contact hebt met uw familieleden in Tsjetsjenië (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 3).

U stelde weliswaar dat u via de telefoon over uw problemen niet durfde te praten, omdat u bang was dat de telefoonlijnen afgeluisterd werden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 3, 12).

U hebt echter geen enkele poging ondernomen om dan via andere personen en/of andere kanalen meer informatie trachten te verkrijgen over de verdere evolutie van uw vervolgingsprobleem (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 4-5, 13).

Uw uitleg dat u daar niet aan gedacht had en dat u liever al uw problemen wilde vergeten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 6, 13), kan niet aanvaard worden. Van een asielzoeker kan namelijk verwacht worden dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen dan ook op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging vanwege de autoriteiten.

Verder bevatten uw opeenvolgende verklaringen nog verschillende tegenstrijdigheden, incoherenties, en vaagheden.

Zo kan er gewezen worden op een opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw opeenvolgende verklaringen aangaande de moord op uw vriend Omalatov Edil, wat voor u de concrete aanleiding vormde om uw land te verlaten.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u na de moord op uw vriend niet langer in uw dorp Khatuni durfde te blijven en dat u daarom de ochtend na de moord onmiddellijk naar Malgobek vertrokken bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 16/03/2009, p. 9).

In het tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal beweerde u in strijd met voorgaande verklaringen dat u niet eens aanwezig was in het dorp Khatuni op het moment dat uw vriend daar vermoord werd, maar dat u zich elders bevond. U verklaarde verder dat u het nieuws van de moord op uw vriend pas de dag nadien of twee dagen later vernomen heeft en dat u zelfs niet bent teruggekeerd naar uw dorp, maar dat u direct vertrokken bent naar Malgobek.

Bovendien kon u merkwaardig genoeg niet zeggen op welke plaats u zich dan bevond op het ogenblik van de moord noch waar u was toen u het nieuws van de moord vernomen heeft en ook niet bij welke mensen u toen eventueel verbleef. U meende dat u misschien wel bij uw moeder in het district Naursky zou kunnen geweest zijn, maar daar was u helemaal niet zeker van (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d. d. 21/04/2009, p. 8-9).

Tijdens uw derde gehoor voor het Commissariaat-generaal stelde u dan weer uitdrukkelijk dat u zich op het moment van de moord op uw vriend wel in uw dorp Khatuni bevond (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 6-7, 11).

Voorts verklaarde u in het kader van uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u tijdens uw verblijf in Malgobek in februari 2008 van een kennis vernomen had dat leden van ordediensten nog naar u zijn komen vragen in Khatuni (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d. d. 16/03/2009, p. 10).

Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u dat nieuws twee weken na de moord op uw vriend die plaatsvond in december 2007 al had vernomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d. d. 21/04/2009, p. 9).

In uw derde gehoor voor het Commissariaat-generaal beweerde u merkwaardig genoeg helemaal niet meer te weten of de ordediensten al dan niet naar u hebben gevraagd na uw vertrek uit uw dorp (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 7-8)

In uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u nog dat u tijdens uw verblijf in Malgobek telefonisch contact had met uw familie en dat familieleden u daar soms kwamen opzoeken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 16/03/2009, p. 10).

Tijdens uw tweede gehoor stelde u dan weer dat u weliswaar belde naar uw familieleden in Tsjetsjenië, maar dat niemand u in Malgobek is komen opzoeken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 21/04/2009, p. 9).

In uw derde gehoor voor het Commissariaat-generaal beweerde u opeens zich niet meer te herinneren of iemand u is komen opzoeken tijdens uw verblijf in Malgobek (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 7).

Bovendien kan er nog op gewezen worden dat u tijdens uw derde gehoor voor het Commissariaat-generaal enkele keren verklaarde dat u zich ook andere feiten of gebeurtenissen niet meer kon herinneren, zaken die u zich tijdens uw eerste twee gehoren merkwaardig genoeg wel nog goed herinnerde. Het betrof ook gegevens die niet rechtstreeks betrekking hadden op uw vervolgingsproblemen of op de redenen waarom u uw land verlaten hebt. Zo kon u zich onder meer de precieze geboortedata van uw kinderen niet meer herinneren, noch uw laatste verblijfplaats voor uw vertrek uit uw land (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 2-3), noch uw reisweg en de precieze omstandigheden van uw vertrek (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 8-9), en ook niet of u al eerder elders asiel had aangevraagd (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 14).

Toen u tijdens het derde gehoor voor het Commissariaat-generaal met al deze tegenstrijdige, incoherente en vage verklaringen geconfronteerd werd, antwoordde u telkens dat deze te wijten waren aan de geheugenstoornissen waaraan u zou lijden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 15/06/2011, p. 3-4, 8-10, 12-14).

U legde ter staving van deze geheugenproblemen verschillende medische attesten voor.

Op 15 februari 2010 werd u echter op het Commissariaat-generaal gehoord door De Heer Luc Quintyn, adviseur-expert-psycholoog met het oog op een individueel psychologisch evaluatieonderzoek waarvan een schriftelijke rapportering bij het administratief dossier werd gevoegd.

Op grond van dit psychologisch evaluatieonderzoek alsook uit de analyse van het dossier en de door u voorgelegde medische verslagen is De Heer Luc Quintyn tot de volgende conclusies gekomen. Uit het onderzoek bleek dat uw basispersoonlijkheid niet gestoord is. Meerdere symptomen verwezen wel naar de impact van traumatische ervaringen. De diagnose van een middelmatig en gechronificeerd PTSD kon dan ook gesteld worden. Daarnaast verwezen meerdere symptomen naar een depressief beeld van het reactionele type. Deze vorm van traumatische "stress" samen met de reactioneel depressieve elementen kunnen inderdaad verantwoordelijk zijn voor relatief zwakke cognitieve functies. Echter, De Heer Luc Quintyn stelde in zijn verslag duidelijk dat hierbij enige nuance aan de dag gelegd moet worden.

Van bij het begin van het onderzoek en vrij veelvuldig gebruikte u namelijk het argument "ik kan het me niet meer herinneren" en dat zowel voor neutrale zaken als voor zaken die bij dergelijk type van cognitieve zwakte wel degelijk moeten herinnerd worden, bijvoorbeeld aangaande de doodsoorzaak van uw vader. Dit is absoluut niet plausibel noch "psychologisch" binnen de cognitieve zwakte (geheugenfuncties) op basis van trauma en reactionele depressie.

Er werd ook vastgesteld dat indien echt aangedrongen werd op een correct antwoord u wel een "benaderend" en bevredigend antwoord geeft.

Bovenstaande impliceert dat bij behandeling van het dossier er mogelijks wel kleine hiaten, zwakke situering in tijd en ruimte, mogelijke mineure tegenstrijdigheden, enz... zouden zijn vastgesteld.

Het is echter niet zo dat uw cognitieve zwakte u niet in staat zou stellen om op een autonome en functionele (gestructureerd interview) manier uw eigen asielrelaas te verdedigen.

Door het feit dat stimulatie (aandringen) van de zwakke geheugenfunctie blijkbaar geactiveerd kan worden moet er rekening gehouden worden met de mogelijkheid dat cognitieve zwakte extra in de verf wordt gesteld.

Tenslotte bevatten de voorgelegde attesten geen verslagen van resultaten van medische onderzoeken o.a. EEG, scans, ... waardoor vermoed kan worden dat deze als "normaal" beschouwd kunnen worden (zie verslag psychologisch evaluatieonderzoek, p. 3-4).

Geen enkel objectief medisch en/of neuropsychologisch onderzoek kan uw geheugenproblemen dus ondersteunen.

Ofschoon er wel degelijk begrip kan opgebracht worden voor de psychologische problemen waaraan u lijdt, kan op grond van dit psychologisch evaluatieonderzoek geconcludeerd worden dat de vastgestelde tegenstrijdigheden, incoherenties en vaagheden niet van die aard zijn dat ze verklaard kunnen worden door uw psychologische moeilijkheden.

Ze ondermijnen dan ook de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Wat de vraag naar de toepassing van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen

enerzijds en de federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt.

Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen.

Uw intern paspoort en de kopies van de geboorteakten van uw kinderen Magomed en Rayana bevatten enkel identiteitsgegevens van uzelf en van uw kinderen die hier niet in twijfel getrokken worden.

De kopie van de akte betreffende de vernieling van uw woning, de kopie van de brief inzake de beslissing van uw asielaanvraag in Oekraïne, en de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter kunnen de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen.

De medische attesten waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie bevatten verder enkel gegevens betreffende uw medische toestand en kunnen uw asielaanvraag evenmin staven."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 juli 2012 een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker gaat in op de situatie in Tsjetsjenië; hij verwijst dienaangaande naar de informatie in het administratief dossier, naar een rapport van 28 mei 2009 van "Amnesty International" en naar het "Annual Report on Human Rights 2008 – Russia" van 26 maart 2009.

Op de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker na zijn vertrek uit zijn land van herkomst onvoldoende pogingen heeft ondernomen om meer informatie over zijn problemen te verkrijgen, antwoordt verzoeker dat de commissaris-generaal (zie het verzoekschrift, p. 4) "geen rekening houdt met de concrete situatie van eiser", zijnde dat hij ondertussen al bijna vier jaar in België verblijft.

Hij laat gelden dat hij over zijn problemen niet kan spreken aan de telefoon omdat deze wordt afgeluisterd en stelt dat (zie p. 4) "men op een gegeven moment moet stoppen met achteruit kijken en men vooruit moet kijken" en meldt dat zijn broer en moeder ondertussen overleden zijn; hij stelt dat hij slechts contact heeft met één broer (zie p. 4) "waarmee hij niet over zijn problemen praten".

Volgens verzoeker doen de tegenstrijdigheden en vaagheden in zijn relaas (zie p. 5) "geen afbreuk aan zijn algehele asielaanvraag"; hij voert aan dat hij (zie p. 5) "problemen heeft met de chronologie van de zaken" en "het uiteindelijk allemaal niet meer wist".

Verzoeker wijst op de medische attesten die hij heeft neergelegd en die melding maken van geheugenstoornissen; hij verwijst naar arresten van de Raad van 3 december 2009 en 17 maart 2011. Hij verwijst tevens naar een studie (zie p. 9) door de "Service de santé mentale Ulysse" en naar een ander artikel.

Aangaande de afwijzing van zijn vraag om subsidiaire bescherming, voert verzoeker een schending aan van artikelen 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker schets in zijn verzoekschrift vervolgens de situatie in Tsjetsjenië en Dagestan; hij stelt van mening te zijn dat er aldaar gesproken kan worden van een risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 vreemdelingenwet.

Hij wijst erop dat er in Tsjetsjenië een binnenlands gewapend conflict bestaat en dat een officieel "staak het vuren" niet impliceert dat het conflict beëindigd werd.

Verzoeker verwijst naar rapporten waaruit volgens hem blijkt dat er geen duurzame vrede is in Tsjetsjenië en dat mensenrechtenschendingen legio zijn.

Voor wat betreft artikel 15 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of

als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), stelt verzoeker dat er geen individualisatie van de vrees kan worden geëist.

Verzoeker wijst vervolgens op de band tussen de subsidiaire beschermingsstatus en artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en argumenteert dat dit artikel het risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling expliciet viseert en dat ook dit artikel geen geïndividualiseerde vrees vraagt; hij verwijst hiervoor naar twee arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.

Verzoeker haalt vervolgens verschillende rapporten aan die volgens hem de penibele situatie in de Kaukasus aantonen. In het verzoekschrift wordt verwezen naar informatie afkomstig van Caucaz.com, "Le monde" en andere kranten, OSAR, een rapport van de Verenigde Naties en "Amnesty International", een rapport van de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa, een getuigenis van het Centrum voor Mensenrechten, het "Country Report on Human Rights Practices – Russia" en "ECRE Guidelines on the treatment of Chechen internally...".

Het verzoekschrift maakt eveneens melding van een arrest van het EHRM inzake Khutsayev t. Rusland en twee arresten van de Raad.

Verzoeker besluit hieruit dat de verbetering van de situatie in de Noordelijke Kaukasus (zie p. 21) "volledig uitblijft en haaks staat op alle gegeven informatie".

Verzoeker laat gelden dat zijn vrees in geval van terugkeer naar de Noordelijke Kaukasus gegrond is en dat zijn asielrelaas dit willekeurig geweld duidelijk weerspiegelt en aldus in concreto aantoont dat hij het slachtoffer was van (zie p. 21) "gruwelijkheden en bovendien, omwille van zijn etnische origine, aan kunnen tonen in de toekomst nog slachtoffer te zullen zijn hiervan".

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens de bestreden beslissing te vernietigen, dan wel in uiterst ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. In de definitie uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag), waarnaar in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet wordt verwezen, is het element "gegronde vrees voor vervolging" van wezenlijk belang.

Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees moet dus niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Deventer, Kluwer, 2000, 354).

Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

De Raad moet zijn oordeel steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, § 3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 74-75).

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vrees nog actueel is.

Bij zijn verhoor op 15 juni 2011 op het Commissariaat-generaal werd aan verzoeker gevraagd of hij momenteel gezocht wordt door de autoriteiten in zijn land van herkomst, waarop hij antwoordde: "*Ik weet het niet zeker, maar ik denk van niet, maar daar ben ik niet zeker van*" (zie het verhoorverslag, p. 4). Verzoeker voegt er nog aan toe: "*Op dit ogenblik denk ik daar niet over na, ik denk alleen aan mijn gezin momenteel*" (zie het verhoorverslag, p. 4).

Verzoeker verklaarde evenmin te weten of de autoriteiten naar hem komen vragen bij zijn vrouw of bij andere familieleden in zijn land van herkomst, noch wist verzoeker of hij er officieel in beschuldiging werd gesteld en of er ooit convocaties toekwamen op zijn naam.

Gevraagd of verzoeker vanuit België ooit heeft geprobeerd om meer informatie te bekomen over de stand van zaken van zijn problemen of de situatie in zijn land van herkomst, antwoordde verzoeker: "*Neen. Hoe kan ik dat te weten komen, ik kan niet daarover spreken telefonisch, ik was hier, maar ze waren daar*" (zie het verhoorverslag, p. 4).

Gevraagd of verzoeker niet meer informatie wil bekomen, antwoordde hij: "*Eerlijk gezegd heb ik dat idee zelfs niet gekregen, ik heb daar niet over nagedacht*" (zie het verhoorverslag, p. 5). Hij legt verder uit dat inspanningen doet om alles te vergeten.

In zijn verzoekschrift van 24 juli 2012 (zie p. 4) laat verzoeker gelden dat de commissaris-generaal "*geen rekening houdt met de concrete situatie van eiser*", zijnde dat hij ondertussen al bijna vier jaar in België verblijft.

Hij stelt dat hij over zijn problemen niet kan spreken aan de telefoon omdat deze wordt afgeluisterd dat "*men op een gegeven moment moet stoppen met achteruit kijken en men vooruit moet kijken*" en dat zijn broer en moeder ondertussen overleden zijn; hij stelt dat hij slechts contact heeft met één broer "*waarmee hij niet over zijn problemen praten*".

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker nochtans kan worden verwacht dat hij er alles aan doet om informatie over zijn recente situatie te bekomen en actuele informatie van primordiaal belang is om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten; van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen, temeer gezien verzoeker verklaarde dat hij nog regelmatig contact heeft met zijn vrouw en broer (zie het verhoorverslag, p. 3).

De nalatige handelingen van verzoeker wijzen op een ernstig gebrek aan interesse en keren zich tegen de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees.

Volgens de Raad kan op basis van de inhoud van het verslag van 15 februari 2010 van L. Quintyn, expert-psycholoog (zie onder meer "*Het is echter niet zo dat uw cognitieve zwakte u niet in staat zou stellen om op een autonome en functionele (gestructureerd interview) manier uw eigen asielrelaas te verdedigen*"), geen verschoning voor dit euvel worden aangenomen.

De overige aangevoerde elementen in het verzoekschrift doen geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat zijn vrees op het ogenblik van de beslissing over zijn aanvraag nog actueel is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op hetgeen hij heeft aangehaald in het kader van zijn asielrelaas, dient te worden opgemerkt dat vast staat

dat verzoekers vluchtmotieven niet getuigden van een actuele vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat er op basis van dezelfde feiten wel zou kunnen worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, beschikt de commissaris-generaal over een zekere appreciatiemarge en was na analyse van informatie waarover hij beschikte, van oordeel dat het leven of de persoon van burgers in Tsjetsjenië actueel niet ernstig wordt bedreigd als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict.

In zoverre de door verzoeker bijgebrachte informatie zou strijden met voormelde informatie, dient de voorkeur te worden gegeven aan het Cedoca-onderzoek, verricht door een gespecialiseerd en onpartijdig ambtenaar op basis van een veelheid van objectieve bronnen, boven de door verzoeker gedateerde citaten en bij het verzoekschrift gevoegde informatie.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt inderdaad dat er in Tsjetsjenië geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet, wordt niet toegekend.

2.5. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen.

De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE